

NACIONAL

P12,13

Puigdemont reclama la mediació europea

El president publica 'La crisi catalana' per explicar a Europa el procés independentista català

L'obra ha estat impulsada per una editorial de Flandes i s'ha editat en holandès, francès i català

116119-1141031W

ESPAI PISCINES
GRQP Ens banyem?
 POOL LINE Tel. 902 107 208
 www.espaipiscines.com

BANYOLES C. Sant Andreu, 45 bis. 4. 17846 Mata. Tel. 972 58 07 68
 OLOT Av. Sant Jordi, 172-174. 17800 Olot. Tel. 972 28 05 19

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIMARTS • 25 de setembre del 2018. Any XLIII. Núm. 14770 - AVUI / Any XL. Núm. 13640 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

VOL VIURE EN

P6-9

ENTREVISTA Dolors Bassa Exconsellera de Treball, Afers Socials i Famílies. Empresonada al Puig de les Basses

“La presó ha refermat les nostres conviccions”

JUDICI • “Sóc innocent, i l’hem d’encarar amb confiança en el que creiem i demostrant al món què es va fer i per què es va fer”

EMPRESONAMENT • “El dia a dia a la presó és dur i difícil. No vull oblidar ni una de les hores que m’han robat”

NACIONAL

P17

Els gegants, durant el ball d'ahir al matí a la plaça de Sant Jaume ■ JUANMA RAMOS

Mercè popular

Barcelona tanca la festa major amb molta gent a tots els actes

Europa-Món

P20

El PSOE, sense camí per als pressupostos

Nacional

P10

El Suprem no admet recusar els jutges de l'1-0

Escola d'idiomes

inlingua

INSCRIPCIONS OBERTES
 CURS 2018-2019

www.inlinguamataro.com

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neorològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/5vqcck>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

El mentrestant

Sempre hem sabut que entre la dependència i la independència, el més complicat de gestionar és el mentrestant. I ara tornem a ser en uns moments d'aquells (no és pas el primer cop) en què el mentrestant es fa llarg i tediós. I en què les declaracions de la classe política semblen un concurs a veure qui fa la frase més enginyosa. Com que el govern Sánchez i el govern Torra estan lligats de peus i mans fins que no sapiguem tots plegats com s'acaba aquest maleït judici (si és que alguna cosa no ho fa esclatar tot pels aires abans d'hora, com podria passar amb tot això dels diputats suspesos per Llàrena); com que les dues parts necessiten en el fons guanyar una mica de temps, deia, ens passarem uns quants dies sentint declaracions ressonants de la classe política. Pedro Sánchez se'n va al Quebec (sí, sí, justament al Quebec, que aquesta és bona) per dir-nos que aquest és un problema polític que necessita solu-

“S'hi han fixat, que ara el referèndum ha de dur sempre una 'i' al darrere? Inevitable, inajornable...”

cions polítiques. Però no en posa cap de seriosa damunt la taula. I les forces polítiques independentistes, mentrestant, o fent declaracions a veure qui la fa més llarga, la frase (“ERC no necessita gesticular per demostrar que és independentista”, deia ahir Junqueras un altre cop en un diari monàrquic), o fent frases enginyoses però que a mi em costen de traduir. “El referèndum caurà pel seu propi pes”, deia diumenge Puigneró en aquest diari. “El refe-

rèndum serà inevitable”, deia ahir Junqueras. Preparin-se per als propers dies: sentirem a parlar del referèndum raonable, inevitable, inajornable, inqüestionable, improrrogable, irremeiable, irrefutable, innegable, irrefutable i tots els altres adjectius que vostès vulguin i que comencin per *i*. Però, saben què? Jo ja les havia sentit, totes aquestes frases. I vàrem acabar en un “o referèndum o referèndum” perquè qui l'havia de permetre no ho va voler. I ara hi tornem. I tornem amb allò d'exemplar la base i de ser més. Ser més? S'ho creuen de veritat, que si el CIS o el CEO un dia diuen que un 80% dels catalans volen la independència ens permetran el referèndum inajornable, innegable, improrrogable, inevitable i no sé quantes coses més? Si hem de guanyar temps (perquè ve un judici o perquè venen municipals i volen mesurar-se les forces entre ells), jo ja ho entenc. Però no cal que mentrestant ens entretinguin.

EDITORIAL

Menors en terra de ningú

■ Els eufemismes es fan servir per intentar rebaixar la gravetat de les situacions. És el que està passant amb els tres mil menors no acompanyats que les autoritats calculen que hauran arribat a Catalunya al llarg d'aquest any. Menors no acompanyats vol dir en realitat abandonats, a conseqüència de la combinació de dos factors: la política migratòria de l'Estat espanyol, que és qui controla l'accés fronterer, i la situació desesperada als països emissors. Allò que no fan o no gosen fer els seus progenitors ho intenten els fills a la recerca d'una oportunitat en una terra que pensen que els pot oferir un futur millor.

El problema és que la manca de previsió i la manca de reacció a tota la Unió Europea degeneren en el desbordament dels centres d'acollida i incentiven els brots de xenofòbia. Per això la conselleria d'Afers Socials i Famílies de la Generalitat ha pres la iniciativa i ha creat amb caràcter d'urgència un organisme de coordinació amb les entitats socials del país. Alhora, el conseller Chakir El Homrani ha reclamat més transparència a les autoritats estatals, les primeres responsables de regular els fluxos. Només amb total transparència sobre la quantitat de persones que esquiven els controls es pot gestionar després de manera raonable el repte social que plantegen. Aquests dies n'estem constatant efectes col·laterals evidents: com que el centenar de centres habilitats a tot Catalunya no donen l'abast, els menors es veuen obligats a passar la nit a les comissaries dels Mossos, que no estan preparades per complir aquesta funció ni és la seva obligació. Mirar cap a una altra banda, pretendre atemorir els migrants perquè desisteixin de fugir de la desesperació només és amagar el cap sota l'ala.

De reüll

Marga Moreno

Mòmies

Sovint s'acusa el sobiranisme de basar la demanda d'autodeterminació partint de bases espúries, assegurant, per exemple, que ni els reis catalans eren tals, o que els almogàvers eren una colla de cruels mercenaris assedegats de sang i fetge, o que la revolució industrial catalana prové de fortunes funyides sobre l'esclavisme, i que per tot plegat mai per mai Catalunya –i, per extensió, els Països Catalans– ha estat ni mereix ser una nació independent. I ho diuen com si el passat de qualsevol estat consolidat fos nítid, ètic, plàcid i gloriós.

A les petites nacions se'ls exigeix diluir-se en una Europa implacable

No cal ser gaire perspicax per entendre que la història s'ha construït en gran mesura sobre morts, destrucció, pillatge i, sobretot, al voltant de la lluita més primària per guanyar territori i recursos. Té un punt d'ingenu sentir-se gaire orgullós de les respectives mòmies polsegoses, es diguin Pere el Cerimoniós o Cid Campeador, però les seves misèries medievals no afegixen ni treuen ni un bri de drets a un present rabiüt i palpable. El filòsof i polemista Alain Finkielkraut, amb qui tanmateix discreparia en moltes de les seves posicions, ja denunciava el 1999, a *La ingratitude*, com a les petites nacions se'ls exigeix diluir-se per ser “funcionals” dins d'una implacable uniformització europea, i ho contrastava amb una frase reveladora: “No són les dimensions ni la superfície el que caracteritza les petites nacions, sinó el seu destí.”

Les cares de la notícia

EMPRESONADA AL PUIG DE LES BASSES

Dolors Bassa

Ferma davant la injustícia

La consellera de Treball del govern de Puigdemont afronta amb una gran fermesa la injusta situació de presó a la qual està sotmesa des de fa ja més de mig any, com demostra en l'entrevista que publiquem avui. Exemple de dignitat davant dels que la mantenen com a ostatge de l'Estat.

EDITOR

Maarten Vansteenbergen

La crisi catalana

Maarten Vansteenbergen és el director de l'editorial de Flandes que ha impulsat el llibre *La crisi catalana*, editat també en català per La Campana, fruit de la conversa entre el president Puigdemont i el periodista Olivier Mouton. Una obra per fer entendre el procés català als lectors europeus.

PRESIDENT DEL PP

Pablo Casado

Violència verbal

En una escalada que sembla no tenir límits, el màxim responsable del PP amenaça amb una imminent proposició per tornar a atacar les institucions catalanes amb l'article 155 i acusa Sánchez de cedir al xantatge dels independentistes, que volen negociar “amb la pistola sobre la taula”.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Carles Puigdemont i el periodista Olivier Mouton, durant una de les trobades per preparar el llibre ■ EPA

Puigdemont reclama la mediació europea

LLIBRE • El president publica 'La crisi catalana' per explicar a Europa l'independentisme català i demanar intermediaris que desbloquegin una situació que pot acabar beneficiant tot el continent **RECORDS** Aporta novetats del seu pas per la Generalitat, l'exili i la detenció

Xavi Aguilar
BARCELONA

“E n molt poc temps m'ha canviat completament la vida; se m'ha complicat molt i he estat objecte d'una exposició per a la qual jo crec que ningú pot estar preparat mai. Sobretot si no ho ha perseguit de manera intencionada. Un seguit de circumstàncies i decisions han impactat sobre la meua persona amb una intensitat espantosa. En poc temps m'he vist projectat des del quasi anònim d'una vida a l'interior de la Catalunya més discreta, on ens coneixem tots, on ens diem «bon dia» i «gràcies» d'aquella manera que les grans ciutats han després a dir, cap a les

breaking news i les pàgines de mitjans d'arreu del món.”

Carles Puigdemont recorda al llibre *La crisi catalana* (La Campana), que es presentarà oficialment avui, els moments clau del seu mandat com a 130è president de la Generalitat. En 238 pàgines fa un relat personal i aporta nous detalls sobre la negociació amb l'Estat, la celebració del referèndum, la proclamació de la República, l'exili a Bèlgica i la detenció i empresonament a Alemanya. Amb tot, l'objectiu principal del llibre és presentar a Europa el caràcter “radicalment democràtic”, popular i pacifista de l'independentisme català i remarcar que no hauria de ser un problema per a Espanya, sinó una oportunitat per a Europa, que podria

derivar cap a un model on el ciutadà i les seves necessitats passin al davant de les dels estats i els seus vicis adquirits. “Catalunya ha esdevingut una referència indispensable per parlar del futur d'una Europa on tots els ciutadans que hi vivim ens reconeguem molt més.”

A *La crisi catalana*, fruit de les converses amb el periodista belga Olivier Mouton —especialista en política i autor de diverses biografies de mandataris del seu país—, el president destituït per l'Estat espanyol també fa una crida a Europa perquè ajudi Espanya a sortir “del forat on s'ha ficat” amb una mediació “discreta”, no pública però amb “una autoritat política i tècnica important”. El líder de JxCat demana a Europa que faci un pri-

mer pas, encara que sigui extraoficialment, “aplaudint la nostra voluntat de diàleg i admetent públicament que hi ha un problema” i que després, si vol, doni el relleu a “algun altre país, experts internacionals en mediació de conflictes o experts de l'àmbit acadèmic”. L'expresident remarca la importància que en les negociacions “no hi hagi cap condició prèvia” i alerta que Europa hauria de seguir-les de molt a prop perquè “l'experiència ens fa ser desconfiats: ja hem arribat a uns quants acords que després no s'han respectat”.

Puigdemont és conscient que aquest procés “és important

que es faci sense agenda” i, per tant, pot durar “molt de temps”, però no mostra “cap por” davant la possibilitat que tot plegat acabi amb una derro-

Pacifista, no messiànic

Puigdemont aprofita 'La crisi catalana' per mostrar-se com un "pacifista profundament convençut", encara que això retardi l'assoliment dels objectius i no com el líder messiànic que alguns volen vendre. Diu que és una idea ridícula i antimoderna, però sí que admet "una mena de pulsio anarquista", tal vegada "conseqüència d'aquests tres-cents anys sense poder-nos governar a nosaltres mateixos". També hi ha paràgrafs dedicats a les seves primeres passes en la política, en el catalanisme i en el periodisme. Així, recorda que "la millor manera de contribuir a una societat democràtica és practicar la llibertat d'expressió i d'informació", i recorda el seu pas per la redacció d'El Punt a Girona que, com l'Avui, va començar a "explicar coses de Catalunya sense un biaix centralista i sotmès al poder".

ta en un referèndum acordat si part de l'independentisme s'aferria a una eventual fórmula de devolució màxima de l'Estat. "El nostre dret a la independència hauria quedat reconegut. És més important això que la independència en si", hi escriu.

De fet, en un altre moment del relat, després de recordar les constants negatives de Rajoy al diàleg, fins i tot admet que estaria disposat a parlar sobre un referèndum a escala estatal: "Jo no tancaria aquesta porta. No és el procediment habitual en un procés d'autodeterminació, però, tot i així, en podríem parlar. Perquè per a nosaltres el més important és que es reconegui d'una vegada que la qüestió catalana és un problema legítim sobre el qual s'ha de parlar i que s'ha de solucionar a través d'una via democràtica. Encara que perdéssim aquesta consulta, hi hauríem sortit guanyant."

Dards a Rajoy i el rei

Al llarg del llibre, Puigdemont deixa clar el seu punt de vista sobre diferents líders polítics, i la majoria no en surten ben parats. De Rajoy recorda que "esquivava els temes conflictius i parlava de futbol". En l'àmbit europeu, tampoc no espera res ni de Merkel ni de Macron i les expectatives recauen en Donald Tusk, president del Consell Europeu: "Fins ara és l'únic que

S'obre a fer un referèndum a tot l'Estat espanyol encara que es perdi

s'ha expressat d'una manera molt correcta."

El rei Felip VI també rep: "Quan va afirmar que els dirigents catalans estàvem «al marge del dret i de la democràcia», es va desacreditar. Ara pertany al bàndol dels que han agreujat el problema. Abans d'aquest moment jo no parlava mai del rei; el considerava aliè a aquesta qüestió i el protegia perquè, si es donava el cas, pogués fer aquest paper de mediador neutral. Aquell dia em va decebre moltíssim. No tant pel que va dir sobre els catalans, sinó pel fet que ell mateix s'excloués com a part de la solució. A partir d'aquell moment ja no quedava cap figura neutral a Espanya."

El president dedica bona part del llibre a argumentar la legitimitat del nacionalisme català, però també defensa la seva gestió i es mostra "especialment orgullós" d'haver celebrat un referèndum "que semblava impossible". "Sabíem que això podia comportar un conflicte amb Espanya, però no la violència i la repressió desfermada que hi va haver", hi afegeix. ■

Belgues a la caça d'una història catalana

L'EDITOR "El llibre està pensat per a la resta d'Europa. Volem saber la vostra història i per què esteu fent això" **EL PERIODISTA** "Per alguns espanyols això és donar veu a un criminal"

Natàlia Segura

Brussel·les

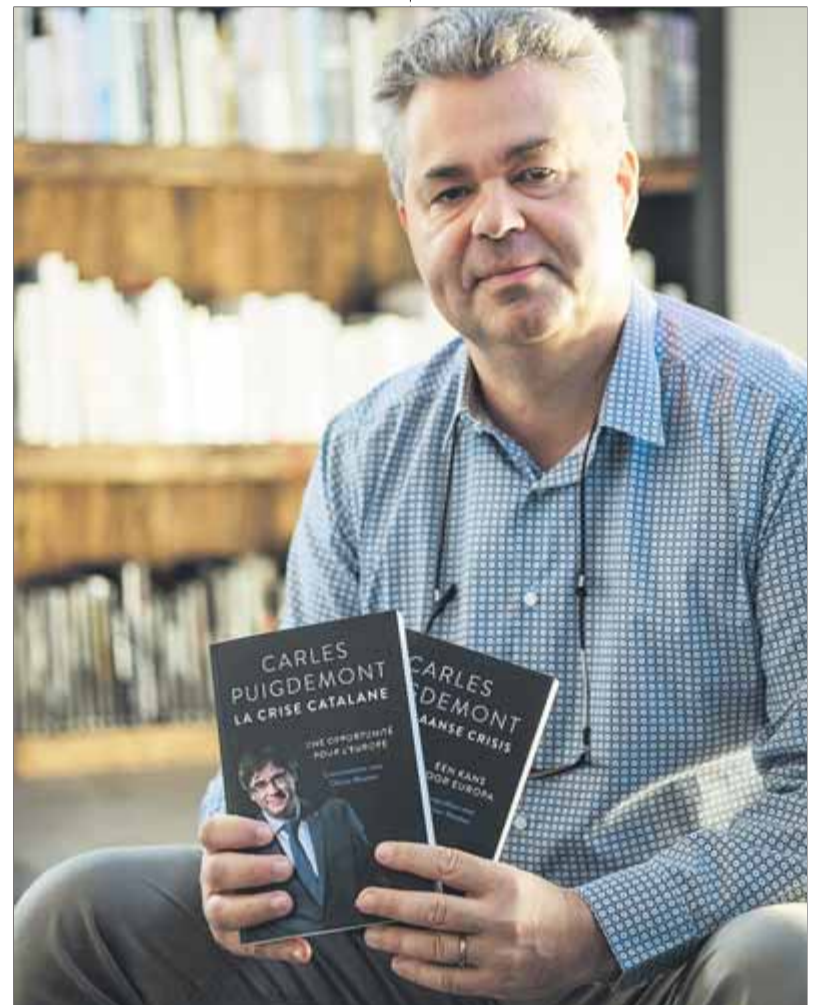

L'embrió del primer llibre de Carles Puigdemont a l'exili s'amaga en la modesta localitat flamenca de Tielt, que el destí ha lligat a la saga política del procés. Aquesta petita ciutat al nord de Flandes no només és la seu del flamant despatx del cèlebre advocat del president, Paul Bekaert, sinó la seu de l'editorial dirigida per Maarten Vansteenberg, que avui treu a la venda el nou llibre de Puigdemont *La crisi catalana*. "Va ser idea nostra", confessa l'editor, que hi va contactar a principis d'any a través de Bekaert per fer-li una atractiva proposta: explicar la seva història a Europa en un llibre.

Però l'editor no volia unes memòries, sinó reptar el polèmic polític gironí de fama internacional a enfrontar-se a preguntes bàsiques que qualsevol belga, alemany, holandès o grec hagi tingut sobre Catalunya en l'últim any. "Ràpidament vam acordar que el llibre no l'hauria d'escriure directament ell", afirma en Maarten i el mateix Puigdemont hi va coincidir perquè era "massa emocional" per a ell. A l'Olivier Mouton, reconegut reporter belga especialitzat en política i familiaritzat amb el cas català, la trucada de Maarten el va enxampar tornant d'un partit de futbol del Barça. "La meva primera reacció va ser d'un gran interès", afirma.

Una oportunitat

"El llibre està pensat per a la resta d'Europa", alerta l'editor als catalans. "Volem saber quina és la vostra història i per què esteu fent això", diu, posant-se en la pell d'un lector europeu. Per la seva banda, el periodista ho veia com "una oportunitat per entendre les decisions de Puigdemont" i també "l'independentisme avui dia a Europa". Tanmateix, no nega "la dificultat del tema". "Per alguns espanyols això és donar veu a un criminal", reflexiona Mouton. A més de les dificultats intrínseques de l'embolic català, la vertiginosa actualitat política dels últims mesos, amb la detenció a Alemanya i els judicis per l'euroordre, tampoc va facilitar el seu procés d'escriptura, que des-

Maarten Vansteenberg, l'editor del llibre sobre Puigdemont i la crisi catalana, amb dos exemplars en francès de l'obra ■ EL PUNT AVUI

criu com "tota una aventura".

Si hi ha una paraula que pels dos belgues descriu millor Puigdemont aquesta és *convicció*. Biògraf de destacats polítics, com ara el primer ministre Charles Michel o el líder dels liberals europeus Guy Verhofstadt, Mouton assegura que

El llibre surt a la venda en neerlandès, francès i català i, més endavant, en anglès i alemany

Puigdemont és "diferent" de tots els polítics que ha conegut perquè "és convincent perquè ell està convençut del que està dient". "La personalitat d'aquest home és força interessant", afirma, però lamenta que "les seves conviccions" no siguin tan conegudes com el personatge.

El llibre surt a la venda avui en

neerlandès, francès i català a través de tres editorials: Lanoo, Éditions Racine i la catalana La Campana. "Veig molt d'interès de la premsa a Bèlgica i Holanda", assegura l'editor flamenc, però recorda que "això no significa que la gent compri el llibre". Ara bé, espera poder vendre "alguns milers de còpies".

Fira de Frankfurt

Pel que fa a la seva publicació en altres llengües, Vansteenberg té previst assistir d'aquí a dues setmanes a la Fira del Llibre de Frankfurt, la trobada del sector editorial més important del món, per presentar el nou llibre sobre Carles Puigdemont als editors internacionals. Abans d'anar a Frankfurt, però, han engegat contactes per publicar el llibre en anglès i alemany. "Estem en contacte amb Penguin i ara mateix l'estan llegint", avança el flamenc. ■